

РЕШЕНИЕ

№ 2842

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **705** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Д. К. срещу Решение (без номер) от 19.12.2023 г. постановено по анд. №859/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97–ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-007144/04.01.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на касатора е наложена глоба в размер на 1600 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 26, т. 4 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./ изм. и доп. ДВ бр. 10/2019 г., във вр. с чл. 15, ал. 1от Наредба № РД – 07-2/2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, обн. ДВ. бр. 102/2009 г.

Касаторът развива съображения за неправилност, незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби. Сочи, че от представените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че на

К. Н. на 24.11.2020 г. е бил извършен ежедневния инструктаж от прекия й ръководител, което е документирано по законовоопределения ред. Твърди, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искане до съда е за отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно – делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд.

В съдебното заседание, касаторът, чрез адвокат Б., поддържа жалбата и счита решението на СРС за неправилно.

Ответникът по касация, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС като законосъобразно и постановено при спазване на процесуалните правила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 24.11.2020 г. служители на ДИТ-С., извършили проверка за спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол – строителен обект „Офис сграда с магазини, подземен паркинг и помещение за трафопост“: I етап – Офис сграда, находящ се в [населено място], УПИ XI – 9,10,11,12, кв. 225, м. „Западно направление“, район „В.“, [улица]и на 30.11.2020 г. , на 03.12.2020 г. и на 07.12.2020 г. въз основа на представени в Д ИТ – С. документи на „Комфорт“ ООД [населено място] е установено, че определеният със Заповед № 60/28.09.2020 г. за технически ръководител на обекта – С. Д. К., съгласно която лицето е назначено на длъжност – технически ръководител, да упражнява длъжността си на обект „Офис сгради с подземен паркинг в УПИ V 7,8, кв. 225 Западно направление, [населено място], офис сграда с магазини, подземен паркинг и трафопост УПИ XI – 9,10,11,12, кв. 225, м. „Западно направление“ [населено място] не е провела ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа на К. Б. Н., на длъжност „арматурист“ в „Комфорт“ ООД, която според писмените й обяснения на 24.11.2020 г. е извършвала арматурни работи на кота – 13,78 м. Нарушението е извършено на 24.11.2020 г. на строителния обект и е констатирано на 24.11.2020 г. на строителния обект.

С оглед на констатираното от проверката контролните лица съставили акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-007144/07.12.2020 г., въз основа на който било издадено обжалваното наказателно постановление. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като наложено

наказание съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Настоящият състав намира оспореното решение за валидно, допустимо, по същество – за правилно.

Административно – наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на основание чл. 26, т. 4 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи /обн. ДВ бр. 37/2004 г./. Процесната разпоредба въвежда задължение за техническия ръководител да „провежда инструктаж по ЗБУТ на ръководените от него работещи“. Съответно Наредбата въвежда основното задължение за техническия ръководител, което е видно от издадената от работодателя Заповед № 60/28.09.2020 г., с която назначил С. Д. К., служител във фирма „Комфорт“ ООД, на длъжност „технически ръководител“ на обекта. Законът за здравословни и безопасни условия на труд предвижда общи и конкретни задължения за работодателите, осигуряващи изпълнение на принципите, прогласени в чл. 1 ал. 2 на закона. Съгласно чл. 275 ал.1 от КТ работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. А съобразно чл.281 ал.1 от КТ всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа. Това задължение е доразвито и детайлизирано в подзаконов нормативен акт – Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. В наредбата са детайлизирани видовете инструктажи, кой ги провежда и как. Съгласно чл.10 ал.3 от Наредбата инструктажът бива начален, на работното място, периодичен, извънреден и ежедневен. Начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл.11, ал.1, т.1-5, т.е. и на работещи от други предприятия, които ще работят на територията на предприятието. Задължително се провежда в деня на постъпване на работа. Инструктажът на работното място има за цел практическо запознаване на работника или служителя с конкретните изисквания за безопасното изпълнение на трудовата дейност на конкретното място, където ще работи. В §1, т.5 от ДР на Наредбата се съдържа дефиницията на понятието "работно място", а именно мястото, където се предвижда извършването на работата в помещения или на което и да е място на територията на предприятието, или до което работещият има достъп във връзка с изпълняваната работа. Извънреден инструктаж се прави след трудова злополука, след пожар, промишлена авария и природно бедствие, груби нарушения на изискванията за БЗР, при промяна на технологичния процес, при въвеждане на нови машини и съоръжения, при промяна на работното място или организацията на работа, по предписание на контролни органи. Периодичният инструктаж има за цел да поддържа и допълва знанията на работещите по безопасност и здраве при работа. Провежда се не по-рядко от един път на три месеца за работещите, пряко заети в дейностите с висок производствен риск, между които и строителни и монтажни работи. Ежедневен инструктаж се провежда всеки ден преди започване на работа само на лица, пряко заети в дейности с висок производствен риск.

Ежедневен инструктаж се провежда в рисков производствa, където е повишен рискът от трудови злополуки с работниците, с цел поддържане на висока степен на внимание при изпълнение на рискови дейности. Липсата на ежедневно описание на съдържанието на инструктажа води до неспазване от работодателя на нормите на

ЗБУТ и евентуална опасност от извършване на нарушения на правилата на ЗБУТ, които се отличават с висока степен на обществена опасност, заради засягане на здравето и живота на работниците.

В случая безспорно от доказателствата по делото се установи, че К. Н. е извършвала строителни работи на обекта, която е извършвала арматурни работи на кота – 13,78 м. и спрямо нея е съществувало задължението за провеждане на ежедневен инструктаж по безопасност и здраве при работа на работника. Във връзка с това настоящият състав на АССГ споделя изводите на районния съд, че К. в качеството ѝ на лице, изпълняващо функциите на технически ръководител и изрично натоварено със задължението за провеждане на „инструктаж по утвърдена инструкция за съответния вид дейност и работа с работно оборудване“ не е спазил и изискуемата от закон форма за документирание на инструктажа – книга. Задължението за документирание в книга е императивно. Книгата за инструктаж следва да съдържа подписите на лицето, което е провело инструктажа както и на лицето, което е било инструктирано. В случая, пострадалите работници са извършвали строителни работи на обекта и спрямо тях е съществувало задължението за провеждане на ежедневен инструктаж. Споделят се и изводите на СРС за липса на предпоставките на чл. 415в от КТ или чл. 28 ЗАНН, предвид настъпилата трудова злополука, като не е възможно незабавното отстраняване на нарушението от страна на работодателя.

По отношение на наложената санкция, съдът намира същата за правилно определена, като на касатора е наложена глоба в малко над минималния предвиден от закона размер – 1 600 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и 4 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 19.12.2023 г. постановено по анд. №859/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97–ми състав ОСЪЖДА С. Д. К., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ С. област юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решение е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

